

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

URHO KIERIMO

Vastaava päätoimittaja
Turku, puh 11 490

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Liisankatu 27, E 10 - Puh. 38 154

N:o 11
Marraskuu

Postisiirtotili N:o 6825
Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 30 markkaa vuodelta

47. vuosikerta 1942

KUUROMYKKÄIN MAATALOUSOPETUS

Maassamme on nykyään kuusi kuuromykkäinkoulua, joissa kuuromykkäin alkeisopetus, joka tähtää lähinnä kansakoulun oppimäärän suorittamiseen, on tyydyttävästi järjestetty. Mutta sitävastoin kuuromykkäin jatko-opetus, etenkin maatalous- ja ammattiopetus, on miltei kokonaan järjestämättä. Valtion omistamia kuuromykkäin maatalous- ja ammattioppilaitoksia ei maassamme vielä ole perustettu, eikä kuntain taholtakaan ole niitä aikaansaatu. Ainoastaan yksityistä tietä on tehty muutamia yrityksiä kysymyksen järjestämiseksi. Niinpä voidaan maatalousopetuksen piiriin lukea yksityiseltä taholta lähtenyt yritys saada myöskin kuuromykkiä tyttöjä oppilaitoksiksi Mikkelin lähellä sijaitsevaan Heimarin puutarha- ja talouskouluun, jossa he saivat useina vuosina seitsemän kuukauden aikana opetusta kasvitarhanhoidossa, kotitalous-tehtävissä ja pienkarjan hoidossa. Myöskin on maassamme tehty yritys perustaa kuuromykkäin poikain maataloudellinen ammattikoulu. Vuonna 1919 nimittäin perustettiin Nuutilan tilalle Sulkavalla kuuromykkäin maanviljelyskoulu. Se ei kuitenkaan ollut pitkäaikainen, vaan lopetti toimintansa noin puolentoista vuoden kuluttua. Nämä

yritykset eivät, niinkuin huomataan, kyenneet pitempiaikaiseen toimintaan. Pysyväiseksi sitävastoin jäi Nikkarilan kuuromykkäin tyttöjen talouskoulun toiminta. Se perustettiin neitien Johanna ja Sofia Bovalliuksen jälkisäädöksellä Nikkarilan tilalle Pieksämässä 1905, joten se tänä syksynä on tullut olleeksi toiminnassa 37 vuotta. Koulussa annetaan pääasiassa käytännöllistä maatalousopetusta, jota tietopuolinen opetus täydentää. Se onkin ainoa kuuromykkäin varsinainen maatalousoppilaitos maassamme. Sitäpaitsi on vuodesta 1893 lähtien annettu kuuromykkäin jatkokursseilla opetusta käytännöllisissäkin maatalousaineissa, niinkuin kotitaloudessa, käsitöissä ja maanviljelysopissa, mutta nämä eivät kuitenkaan ole voineet poistaa järjestelmällisen ammattiopetuksen puutetta. Tässä suhteessa maamme on jäänyt paljon jäljelle pohjoismaiden kuuromykkäin maatalousopetuksesta. Niinpä Ruotsissa on valtion ylläpitämä kuuromykkäin maatalousoppilaitos Brobyn tilalla Uppsalan lähellä. Norjassa on vuodesta 1931 alkaen toiminut kuuromykkäin maatalouskoulu Andebuhussa Sukken tilalla ja Tanskassa on valtion omistama Stendetgaardin kuuro-

KUUROMYKÄT MAANPUOLUSTUKSESSA.

Aseellisesta palveluksesta ovat kuuromykät vapautetut. Kuitenkin heitä taisteli jo ensimmäisessä vapaussodassamme vapaaehtoisina useita, saaden heistä eräs mm. saksalaisen rautaristinkin muiden kunniamerkkien lisäksi. Suojeluskuntatoimintaan ovat koko valtakuntamme itsenäisyyden ajan kuuromykät lukuisasti osallistuneet, kunnostautuen erikoisesti hyvinä ampujina. Jotkut ovat kohonneet ansioittensa ja suoritetun pätevyyskokeitten jälkeen aliupseereiksikin.

Talvisodan alkaessa kuuromykät osallistuivat V.S.S. työhön kotipaikoillaan, erittäinkin Helsingissä. Samoin heitä oli asepalvelusta suorittamassa Is.-joukoissa talvisodan aikana sekä uuden sodan alkaessa,

mykkäin maanviljelyskoulu, joka perustettiin 1931. Tämän yhteydessä on muistettava, että maassamme normaalit oppilaat saavat varsinaisen maatalousopetuksen valtion, kuntain tai yksityisten omistamissa lukuisissa maataloudellisissa laitoksissa. Sitä vastoin vain kuuromykät tytöt, kuten mainittiin, saavat vastaavaa opetusta yhdessä yksityisessä talouskoulussa. Nykyinen kyseellinen tilanne on sitäkin valitettavampi, kun kokemus on osoittanut, että kuuromykät voivat kehittyä sopivan maatalousopetuksen avulla kunnan maatalousihmisiksi, jopa itsenäisiksi pientilallisiksi. Maatalousopetuksen puolesta puhuu myös se seikka, että suurin osa maamme kuuromykistä asuu maaseudulla, nimittäin noin 70 %, jonka vuoksi kuuromykkäin maatalousopetuksenkin järjestäminen on maassamme ensiarvoisen tärkeätä.

Näin ollen olisi, niinkuin asiantuntevalta taholta on esitetty, perustettava uusi paikoin pienviljelijäkoulutyypinen maatalouslaitos ja mainittua tyttöjen talouskoulua tulisi huomattavasti laajentaa. Tätä ajankohtaista kysymystä enempiä kuin kuuromykkäin käsityöammattikoulun perustamistaan ei voitane enää siirtää kaukaiseen tulevaisuuteen, vaan olisi asianomaisten ryhdyttävä toteuttamaan valtion taholta jo valmiiksi tehtyjä suunnitelmia k.o. koulujen aikaansaamiseksi.

vapaaehtoisina. Eräs helsinkiläinen kuuro oli v. 1941 elokuusta talven tuloon saakka moottoripyörälähetinä Sallan rintamalla, vapautuen omasta pyynnöstään takaisin siviilityöhönsä. Joku toinen on ollut kiväärimiehenä rintamajoukoissa ja haavoittunut. Hänellä oli jonkun verran kuulon jätettä.

Työvelvollisina on jo kolmen vuoden ajan työskennellyt kuuroja rintamalinjojen takana, edeten sitä mukaa kuin armeija on vallannut uusia alueita. He suorittavat tieteko-, linnoitus- ja rakennustöitä kiväärinä aina valmiina vierellä siltä varalta, että vihollispartiot yllättäisivät. Tapaturmia ja haavoittumisia on harvoin sattunut valppaan huomaavaisuuden ansiosta, vaikka kuulo puuttuikin.

Jopa naisiakin on ollut rintamatöissä. Tiedän ainakin yhden muonituslotan, joka on talvisodasta saakka ollut lottatyössä ja joka eteni armeijan kintereillä kotikaupunkiinsa Viipuriin, jossa hän vieläkin on lottatyössä. Itä-Karjalan valloituksen jälkeen oli sinne lähteneissä siivousryhmissä vapaaehtoisina useita kuuroja naisia, jotka kävivät Äänislinnassa saakka siivoamassa ryssän jäljiltä taloja asuttavaan kuntoon.

Ei tule unohtaa sitä uhratuvaista työtä, mitä kuurot naiset tekivät talvisodan aikana armeijame varustamiseksi lämpimillä villavaatteilla ja sukilla. Vähistä varoistaan he antoivat paljon, pelastaakseen sotilaitamme palelemasta silloisissa kovissa pakkasissa.

Jo ennen sotaa Mannerheimin linjoja luotaessa monen monet kuuromykkämiehet uhrasivat kesälomansa vapaaehtoiseen linnoitustyöhön Kannaksella. Ja näitä varustuksia ryssä vertasi Maginot-linjaan, kun ei saanut niitä murretuksi.

Kuuromykkiä työskentelee monissa valtakunnan puolustukselle tärkeissä tehtaissa ja työpajoissa taitavina ja huolellisina ammattimiehinä. Mm. valtion lentokonetehdäksessä on heitä toistakymmentä, useimmat puuseppinä rakentamassa lentokonemalleja ja lentokoneita. Yksi heistä on koneasentajakin. Heiltä vaaditaan äärimmäisen tarkkaa työtä, ja ovat he kuulemamme mukaan työstään suoriutuneet työntekijäin kairinpuoliseksi tyydytykseksi.

Kuuromykät ovat panneet oman arvokkaan panoksensa valtakunnan ja Isänmaan puolustukseen. R. P : n e n.

KIIRUHTAKAA tilaamaan

KUUROMYKKÄIN LEHTI 1943!

Saatte sen vieläkin 30 markalla.

HELSINGIN KUUROMYKKÄIN HUOLTO

Helsingin kuuromykkäin auttajayhdistys on jättänyt Helsingin seurakuntien kirkkovaltuustolle anomuksen, että Helsingin seurakunnat yhteisesti päättäisivät perustaa Helsinkiin kuuromykkäin seurakuntasisaren toimen.

On aivan luonnollinen vaatimus, että seurakunta omistaa huomiota myöskin kuuromykkäin tarpeille, sillä kuuromykät maksavat kirkollisveronsa niinkuin muutkin seurakuntalaiset, mutta tähän saakka heillä ei ole seurakunnasta ollut minkäänlaista tukea. Tosin heillä on käytettävänä jumalanpalveluksia varten tunnin ajan muutama kerta vuodessa Suurkirkon itäinen kappeli, jonka kaunistamiseen on uhrattu huomattavat summat kuuromykkäin keskuudesta kerättyjä varoja, mutta joka palvelee myöskin kuulevan seurakunnan tarpeita. Mikäli ei seurakunta halua vapauttaa kuuromykkiä kirkollisverojen suorituksesta, tulisi sen edes alla olevassa anomuksessa esitetyllä tavalla omistaa huomiota työlle kuuromykkäin hyväksi.

*

Helsingin seurakuntien kirkkovaltuustolle.

Helsingin kuuromykkäin auttajayhdistys täten kunnioittavimmin anoo, että Helsingin seurakunnat yhteisesti päättäisivät perustaa Helsinkiin kuuromykkäin seurakuntasisaren toimen. Anomuksemme tueksi pyydämme esittää seuraavaa.

Helsingin kuuromykät ovat yleensä kohtalaisesti toimeen tulevaa väkeä. Luonnollisesti heidän aistivikansa kuitenkin suuresti vaikeuttaa heidän selviytymistään täysiaististen yhteiskunnassa. Niinkuin sokeat tarvitsevat taluttajaa, niin kuuromykätkin tarvitsevat viittomakieltä ja heidän erikoisia tarpeitaan ymmärtävän henkilön apua joutuessaan toimittamaan välttämättömiä henkilökohtaisia asioita kuulevien kanssa. Niinpä heidän esimerkiksi lääkäriellä käydessään on vaikeata antaa välttämättömiä tietoja sairaudestaan. Sairaalassa saattaa olla sijaa kohtalokkaillekin väärinkäsityksille, kun eivät potilas ja hoitohenkilöstö ymmärrä toisiaan, puhumattakaan siitä sanomattomasta orpouden tunteesta, mikä kuuroa potilasta sairaalan vieraassa ympäristössä ahdistaa. Työpaikkoja hakiessaan he myös tarvitsevat useimmiten kuulevan henkilön välitystä ja tukea. Samoin he virastoissa ja oikeudessa yksin esiintyessään ovat turvattomia. — Tässä voidaan ehkä

huomauttaa siitä, että kuuromykkien kanssa toki aina selviää kirjoittamalla. Jokaisen kuuromykkien parissa työskennelleen kokemus kuitenkin on se, että varsinaisen, viittovan kuuromykkän kyky kirjallisesti esittää ajatuksiaan ja myös luetun ymmärtäminen on puutteellista ja tarjoaa mahdollisuuksia suurillekin väärinkäsityksille.

Kaupungissamme asuu tätä nykyä n. 200 kuuromykkää, mihin tulee lisäksi huomattava määrä ympäristön kuuroja. Näiden auttajina ja tukijoina toimivat Helsingin kuuromykkäin auttajayhdistys, Helsingin kuuromykkäin yhdistys ja Tampereen piirin kuuromykkäin matkapappi. Näistä ensimmäinen läheisessä yhteistoiminnassa kuuromykkäin yhdistyksen kanssa toimii pääasiallisesti kuuromykkien kollektiivisena tukijärjestönä, auttaen paikkakunnan ja sen ympäristön kuuromykkiä ryhmänä, yleisesti. Esimerkkeinä sen toiminnasta mainittakoon hiljattain järjestetyt kurssit "Vanhasta uutta", lastenhoito-, säilöntä-, pula-ajan keittokurssit, kirjoitus- ja ääntämiskilpailut, viljelyspalstatoiminta jne. Sensijaan kuuromykkien henkilökohtainen tukeminen on — erityisen, tähän tehtävään palkatun henkilön puutteessa — rajoittunut niihin tapauksiin, jolloin kuurot taloudellisissa vaikeuksissa ja työpaikkoja tarvitessaan ovat kääntyneet yhdistyksen puoleen. — Helsingin kuuromykkäin yhdistys taas on kohtalonyhteyden pohjalla toimiva yhteenliittymä, joka pyrkii valvomaan jäsentensä yleisiä etuja ja edistämään heidän omaa valistus- ja itseopiskeluharrastustaan. — Helsingissä asuvan kuuromykkäin matkapapin ylen laaja piiri — siihen kuuluu 284 seurakunnan lähes 2000 kuuromykkää — hajoittaa hänen toimintaansa siinä määrin, ettei hän, velvollisuudestaan huolimatta voi tyydyttää tädäläisen huomattavan kuuromykkäiyhdistyksen jatkuvaa monipuolista hengellisen ja sosiaalisen huollon tarvetta.

Kun kokemus on osoittanut työn tädäläisten kuuromykkien hyväksi nykyisillä voimilla riittämättömäksi, kuuromykkäin auttajayhdistys on päätenyt siihen, että kuuromykkäin seurakuntasisaren toimen perustamisella saataisiin aikaan jo kauan kaivattu parannus kuuromykkien hoidossa. Kuuromykkäin seurakuntasisaren tehtäviin kuuluisi m.m.

1. kotonakäynnit kuuromykkien kodeissa sairaustapauksissa ja muutenkin ottamassa selvää mahdollisesta avun tarpeesta,

2. sairaaloissa ja kunnalliskodeissa käynnit (tädäläisissä sairaaloissa on säännöllisesti joku kuuromykkäkin potilaana).

3. tulkitseminen virastoissa, oikeudessa, lääkärillä, työpaikkaa etsittäessä tai milloin kuuromykät muulloin tarvitsevat tulkia,

4. huolenpito varattomista, vanhoista ja työkyvyttömistä kuuromykistä sekä avun välittäminen heille,

5. osallistuminen kuuromyökkäin papin johdolla tšekäläisten kuuromyökkien sielunhoitoon.

Kuuromyökkäin seurakuntasisaren pitäisi olla neuvotteluyhteydessä auttajajyhdistyksen, kuuromyökkäin yhdistyksen ja kuuromyökkäin papin kanssa, joka viimeksi mainittu olisi hänen esimiehensä kuuromyökkä koskeissa kysymyksissä.

Helsingissä asuvien n. 100 sokean huoltosisarena toimii Sokeain Ystävät-yhdistyksen palkkaama diakonissa, ja on hänellä ollut hyvin runsaasti työtä. Hän on esim. vuosittain tehnyt 3300—3500 kodeissakäyntiä. Kun kuuromyökkäin lukumäärä on noin kaksinkertainen, olemme varmat siitä, että heidänkin seurakuntasisarellaan tulisi olemaan työtä riittämiin.

Vertailun vuoksi pyydämme lopuksi mainita, että Ruotsin 5000 kuuromyökkällä on kaikkiaan 10 vakinaista huoltajaa, nimittäin 5 kuuromyökkäin pappia ja yhtä monta sosiaalihuoltajaa, n.s. konsulenttia, jotka viimeksi mainitut tehtäviensä puolesta lähinnä vastaavat ehdotettua seurakuntasisarta. Meidän 4000 kuuromyökkälämme on, kuten tunnettua, vain 3 valtion palkkaamaa kuuromyökkäin matkapappia. Tämä vertailu ehkä vakuuttavimmin puhuu kuuromyökkiemme hoidon riittämättömyydestä ja siitä, että korjaus todella olisi kipeän tarpeen vaatima.

Viime aikoina on julkisuudessa korostettu seurakunnallisen diakonian merkitystä kansankirkkomme ensiarvoisena työmuotona. Kun kuuromykät ovat jääneet kirkon rakkautenpalveluksen ulkopuolelle, luotamme siihen, että Helsingin seurakuntien kirkkovaltuusto, oivaltaen asian kristillissosiaalisen merkityksen, tahtoisu myöntämielisesti suhtautua esittämäämme anomukseen ja päättäisi jo ensi vuoden alusta perustaa Helsinkiin kuuromyökkäin seurakuntasisaren toimen.

Helsingissä, marraskuun 11 p:nä 1942.

Helsingin kuuromyökkäin auttaja-
yhdistyksen puolesta:

J. K. P a l o m a a.

Puheenjohtaja, aistiviäll.koulujen ent. tark.

L. A. P a u n u.

Sihteeri, kuuromyökkäin matkapappi.

HELSINGIN KUUROMYKKÄIN AUTTAJAYHDISTYKSEN

kilpakirjoituksessa sai A-sarjassa I:n palkinnon neiti Ester Koskinen, Ikaalisista. Olemme saaneet julkaistavaksemme tämän palkinnon saaneen kirjoituksen, jonka nimi on "Aikakautemme".

AIKAKAUTEMME

Elämme keskellä merkillistä aikaa, jolloin koko maailma myllertää sodan melskeissä. Ei yksikään ihminen jää vaille kärsimyksiä, ovat ne sitten sodan aiheuttamat tai muuten elämän eteen tuomat. Toisilla on sisäinen, salainen kärsimys, mikä ei pistä lähimmäisen silmään ja toisilla se ilmenee ulkonaisissa olosuhteissa. Olkoon kuinka tahansa, jokaisen pitäisi rohkein mielin läpäistä elämänsä katkerimmat hetket, katse suunnattuna parempaan, toivottuun tulevaisuuteen. — Tuntuu melkein siltä, että kuuromykät ovat nykyaikana päivänpaisteisen elämänpolun kulkijoita, kun ajattelee monien kuulevien mittaamattomia kärsimyksiä. Tuska ja ahdistus saartaa ihmislasta joka puolelta, kun väkivallan ja vääryyden voimat riehuvat korkeimmillaan ja monet rinnat ne puristavat henkeäsalpaviin huokauksiin. Alussa ei ehkä näyttänyt olevan minkäänlaista pelastuksen toivoa, kunnes se aikanaan saapui jokaisen luovon ja pelastuksen rohkaiseva sana mukanaan. — Me kuuromykät, joilla on moneen kuulevaan verraten keveämpi elämän taakka, vieläkö me kuljemme tyytymättöminä ja katkeralla mielellä? Eikä meitä ole kutsuttu sellaisiin urheutta ja rakkautta vaativiin tehtäviin, joita esim. sotilaat, lotat, sairaanhoitajat y.m. tekevät. Ne ovat ihanat, jalot tehtävät raskaudestaan huolimatta! Me kuurot, kun saamme olla helpomalla, niin emmekö voisi tehdä jotain muuta? Tarkoitatan, emmekö voisi entistä enemmän rakastaa lähimmäisiämme, jos emme ole sitä vielä osoittaneet. Sillä rakkaus on ihana asia tässä kylmässä maailmassa. Vain harva saa sitä osakseen. Osoita siis Sinä sitä!

— Vieläkö suuretelemme omia vaivojamme ja kärsimyksiämme toisten kärsimysten rinnalla? Emmekö pikemmin olisi innokkaita ja halukkaita päästä viemään edes pisaran verran iloa, lohtua ja toivoa monen yksinäisen, kärsivän ja hyljätyn luo? Voisimmepa olla edes pienikin valonsäde maailmassa, missä on niin paljon tuskaa,

kärsimyksiä ja kyyneleitä? Silloin loistaisimme pimeän maailman keskellä.

— Ehkäpä olemme paremmin taipuvaisia moittimaan toisia ja penkomaan esille heidän vikojansa kuin auttamaan ja lohduttamaan heitä pääsemään valoisammalle puolelle, todelliselle pelastuksen ja onnen kalliolle. Ja vaikka huomaisit paljonkin vikoja ja puutteita lähimmäisissäsi, niin älä levitä niitä ympäri maailmaa. Tai, jos et voi olla vaiti, niin mene ja kerro tästä hänelle itselleen. Mutta huomaa ensin omat vikasi, oletko itse aivan synnitön?

Moni kuuro valittaa usein yksinäisyyden painostavaa ikävää, eikä ole ihme, että kuurous eristää ihmisen usein siihen asemaan. Mutta samaa tuskaa tuntee moni kuulevakin, ja vielä enemmän, jos hän kulkee vieraana Jumalalle. Toisten kärsimysten huomioonottaminen valaa tyytyväisyyttä omaan elämäämme keskellä elämän taistelun ja myllerryksen.

Voihan jokainen, ken haluaa, viedä edes vähänkin onnea, iloa ja valoa monen murheellisen, yksinäisen ihmisraukan luo, toisin sanoen olla hyvä hänelle. Riippuu paljon meistä itsestämme millaisia haluamme olla. Välitämmekö muista ja elämmekö vain itseämme varten. Totutuu sana "Hyvä ihminen tuo hyvästä varastosta esiin hyvää ja paha tuo esiin pahaa."

Harvoinpa olen huomannut kuurojen puhuvan hyvää toisistaan, pikemminkin pahaa ja usein sellaista puhetta mikä on kaukana totuudesta. Koska asia on tällainen, emme koskaan voi päästä oikein läheisiksi ja tosiystäviksi toistemme kanssa, vaikka välimme pitäisi olla hyvät, puhtaat ja saman elämänkohtalon, kohtalonyhteyden takia läheinen. Emmehän ole itse yhtään muita parempia, joten tulisi kunnioittaa ja rakastaa enemmän lähimmäisiämme.

Olemme saaneet niin paljon hyvää Korkeimmalta, me kuuromykät mukaanluettui-
na, josta meidän tulisi olla kiitollisia ja tyytyväisiä. Ja jos tilaisuus sallii, levittää iloa ja onnea muille elämän pimeällä polulla, jolla päivänpaisteisen lapsi on harvinaisuus. Samoin harvinaisia ovat ne onnen ja riemun kukkaset, jotka kukoistavat elämänpolkumme varrella. Siksi ne ovatkin niin kalliita onnen kukkasia.

Usein vasta tuskan ja kärsimysten taakan alla voi ihminen löytää sellaista mitä ei ilojen kentiltä löydetä ja se arvokas jokin on sisäisesti kasvattava ja karaiseva voima, jolla on oma suuri tehtävänsä elämässämme. Herra kätkee usein suurimmat siunauksensa synkkiin pilviin. Samoin kuten pimeyden jälkeen alkaa kirkas aurinko lois-

taa ilahuttaen mielen, samoin vasta kärsimyksen mentyä ohi paremmin ymmärrämme sen hyödyn ja merkityksen.

— Paljon kyyneleitä vuotaa nykyaikana meidänkin armaassa isänmaassamme, ovat ne joko tuskan ja kaipauksen kyyneleitä, kun jokin rakas omainen tai ystävä on taistelun kentillä siirtynyt sinne mistä ei enää paluuta ole. Toisilla on vielä ihana jälleentapaamisen elähdyttävä toivo jällellä. Kuritusta ja kärsimyksiä on Suomenkin kansa ansainnut se kun on elänyt monissa kevytmielisissä synneissä ja huvituksissa. Mutta suokoon Korkein, että hänen kädessään käyttämä vitsa voisi kääntää kansamme sydämet ja elämän todelliselle parannuksen ja elämän tielle. Silloin meille alkaisi uusi, entistä ihanampi tulevaisuus sarastaa synkkien pilvien takaa.

— Luulisi, että ei kukaan kuurokaan enää kehtaisi eikä haluaisi kulkea jumalattomana, vihaisi Jumalaa eikä Hänen omiaan, kun muistaa kuinka suuret lunnaat kansaltamme on vaatinut tämän isiemme kalliin uskonnon puolustaminen. Sen puolesta on vuotanut poikiemme veri, jotta meille jäisi parempi tulevaisuus ja oma maa, jonne eivät vihollislaumat pääse tihutöitään tekemään.

Paikkansapitävä on tuo lause: Suuri voitto on olla jumalinen ja tyytyä onneensa. Mutta nyt kuten ennenkin pahat yhä pahe-nevat ja hyvät paranevat riippuen ihmisistä itsestään minkä elämänsuunan he itselleen valitsevat. Valinta on vapaaehtoinen.

Kuuro ystävä, Sinä päivänpaisteisen lapsi, joka olet saanut paljon hyviä lahjoja ylhäältä valkeuden Isältä, käytä lahjasi toisten hyväksi ja hyödyksi sekä siunaukseksi. Silloin voisit olla se säde, josta sanotaan, että minne ikinä hän tuli, oli hän kaivattu ja odotettu. Elämä on lyhyt. Se on eletävä oikein, ei ainoastaan itseä varten.

Lohduta murheellisia, jos voit!

Ilahuta yksinäisiä erämaan kulkijoita, joita taakka painaa!

Vie iloa ja valoa minne ikinä askeleesi johtaneekin.

Puhu hyvää lähimmäisistäsi ja puolusta häntä silloin, kun monta soimaavaa sormea osoittautuu häntä kohti. Ole hyvä kaikille, niin sinun muistosi säilyy kauniina vielä kauan kuoleman jälkeenkin. Mutta jos et voi mitään tehdä, niin kanno heitä rukousten käsivarsilla Jumalasi luo. Siellä loistaa tosi lohtu, valo ja kirkkaus ihmisten sydämiin.

Ole rakkauten kaunis vertauskuva. Sillä Jumala on rakkaus.

Nimim. T u i k e.

FINANSSIARPAJAISET N:o 2

Koska olen havainnut, että monet erehtyvät palkkionsa laskemisessa, pyydän huomauttaa

että prosenttilaskussa käytetään aina merkintää: kymmenen sadalta, joten 100 markan arvosta arpoja myynyt saa laskea palkkiokseen 10 markkaa.

Jos joku myy 10 arpaa, joiden yhteinen hinta on 500 markkaa, on hänen palkkionsa 50 markkaa, ja 450 markkaa on lähetettävä Yleinen Finanssi Osakeyhtiölle tilityskaavakkeen ohella. 20 arpaa myyneen palkkio on 100 markkaa ja hänen on siis tilitettävä 900 markkaa j.n.e.

Arpojen myyntipalkkiot ovat näin hyvät ja ne menevät hyvin kaupaksi. Tarjotkaa niitä joka tilaisuudessa yleisölle — ei ainoastaan kuuroille, vaan ennenkaikkea kuuleville. Saatte siten sievoiset joulurahat ja samalla autatte omaa asiaanne eteenpäin.

R. P.

KESKUSHALLITUKSEN UUTISIA

Keskushallituksen kokouksessa 8. 11. 42 päätettiin mm. seuraavista asioista:

Tidskrift för Dövstumman toimituksesta sai omasta pyynnöstään sairauden ja paikkakunnalta muuttamisen takia eron rva Elma Ignatius, ja hänen tilalleen valittiin neiti Rea Stadius, aputoimittajaksi pääasiassa urheiluosastoa toimittamaan hra Börje Ahlbäck.

Keskushallitus lausuu rouva Ignatiukselle lämpimät kiitokset uhrautuvasta työstään ruotsinkielisen äänenkannattajan toimittamisessa.

Päätettiin korottaa pian ilmestyvien erikoisjulkaisujemme "Kuuromyökkäin Viesti" ja "De Dövstummas Budbärare" hintaa kallistuneiden kustannusten vuoksi 10 markkaan.

Neiti Linda Aschanin perillisten luovuttama K. O. Malmin muistopatsasrahaston jäännös päätettiin liittää Huugo ja Helmi Nybergin rahastoon.

Merkittiin pöytäkirjaan, että liiton puolesta oli laskettu seppelä rouva Mili Forsiuksen haudalle.

Jaettiin raha-automaattivaroista avustuksia liiton haaraosastoille. Lähemmin ilmoitetaan siitä kiertokirjeellä.

Lunastettiin liiton arkistoon jäljennös S. ja A. Bovalliuksen lahjakirjasta, jolla perustettiin Nikkarilan kuuromyökkäyttyjen talouskoulu Pieksämäelle.

YHTÄ JA TOISTA VIIPURIN K.M. YHD. KOTIINPALUUJUHLASTA

Motto:

"Evakkoina on oltu
ja takaisin on tultu,
muistot ovat jäljellä vain!"

Noilla säkeillä aloitan tämän kertomukseni, sillä ne soivat korvissani juuri tällä hetkellä, kun koetan koota ajatuksiani yhteen. — Tämän kertomuksen tapahtumapaikka on, kuten hyvät lukijani jo päällekirjoituksesta huomaavat, Viipuri, n.s. "rauniokaupunki" — mutta — vain toistaiseksi — sillä pian se on taas nouseva tuhaan entistä ehompänä.

Tällä kertaa nämä juhlat pidettiin kuulisassa Pyöreässä Tornissa, joka tällä hetkellä onkin ainoa torni Viipurissa. Kaikki muut tornit on sota hävittänyt. Huoneen saanti nykyään onkin täällä vaikea pulma ratkaistavaksi, kuten sen hyvin ymmärtää.

No! Kellon lähetessä 18:ta, lähti allekirjoittanut, muutamien toisten mukana "tarpomaan". (ei tosin kurassa eikä lumesa) vaan pakkasen kovettamaa katuja, kohti määräraikkaa. Mutta se "tarpominen" näkyi kaikista päättäen käyneen liian nopeassa tahdissa. Sillä perille saavuttuamme oli huoneusto vielä varattu kuuleville. Kello ei siis ollut vielä 18:ta, joten päätimme mennä yläkertaan kahville, ei, kun korvikkeelle. Siellä näkyikin olevan jo aikamoinen "liuta" toisia kuuroja, jotka ahkerasti viitoivat kuulumisia toinen toisilleen, ja jota elehtimistä kuuleva kahvilayleisö silmä kovana tarkkaili.

Muuten on Pyöreä Torni säilynyt sisältä aivan samanlaisena, sen seiniä koristaa edelleenkin historialliset maalaukset. Niin! Sinä Pyöreä Torni, miten monta ja monenlaista Viipurin kohtalonhetkeä oletkaan nähnyt?

Niinpä viimein kuului huoneusto tyhjentyneen, jonne kaikki ryntäsimme. Sisään astuessani, ainakin minulta pääsi: huh, huh, sillä huone oli todella kylmä ja vähän liian himmeästi valaistu.

Pastori Myyryläinen pyysikin lotilta, jotka siellä nykyään emännöivät, että vaihdettaisi yksi lamppu kirkkaampaan. Ja siinä lamppua sitten vaihdettaessa kävikin niin hullusti, ettei se enään syttynytkään

Myönnettiin korvauksia eri yhdistyksille esitelmänpitäjien matkalippujen hinnoista.

Myönnettiin Kuuromyökkäin Urheiluliitolle tri Martti Jukolan "Yleisurheilun alkeet" nimisen kirjan painatusavustusta.

UUSI IHMINEN JA TAIDE

Jos tarkkailemme nykyaikaisia elämän ilmiöitä ympärillämme — uusja tieteen ja tekniikan saavutuksia ja fyysillisen kulttuurin valtavaa kehitystä — huomaamme näiden ilmiöiden luoneen uuden ihmisen, joka on hylännyt kaikki vanhat jumalansa ja asettanut maallisen elämän palvelon niiden tilalle. Meidän tarvitsee vain luoda pikainen yleissilmäys ympärillemme havaitaksemme, että ihmisen elämässä on tapahtunut täydellinen vanhojen arvojen uudelleen arviointi. Vanhan polven ennakkoluuloiset perinnäistapojen orjat sanovat, että tämä uusi ihminen on turmeltunut, itsekäs aineen palvoja, joka riehuu illat ja yöt puolialastomana nautinnon humussa tanssipaikoissa, loikoilee kesät alastomana uimarannoilla taikka tuhlaa turhanpäiten voimiaan urheilukentillä. Näin sanovat ne, jotka eivät ymmärrä, että kaikki nämä ilmiöt ovat vastapainona nykyaikaiselle koneellistumiselle. Kuluvan vuosisadan kuva on kokonaan toinen kuin meneen vuosisadan.

Mutta uusi ihminen ei ole löydettävissä ainoastaan koneiden äärestä, huvihuoneista, uimarannoilta ja urheilukentiltä, vaan hän on tavattavissa kaikkialla, niinpä myöskin taiteessa.

Tämän kirjoituksemme puitteissa tahdomme lähemmin kosketella uuden ihmisen suhtautumista taiteeseen.

Taidekysymyksiä seuranneet lukijat jo ennestään tietävät, kuinka taide monia vuosisatoja on ollut uskonnon palveluksessa, lukuaidottoman kansan oppaana uskonnollisella tiellä, ja että sitä mukaa, kun lukuaito on edistynyt, on taidekin vähitellen vapautunut tästä palveluksesta. Taide ei ole silti kuitenkaan jäänyt virattomaksi, sillä se on kautta aikojen ollut ja tulee yhä olemaan kauneutta janoavan ihmisen uskollinen seuralainen, oman aikakautensa kuvastin tuleville polville.

Historia tuntee taiteessa erilaisia ajanjaksoja, jolloin erilaiset suuntavirtaukset ovat

koppaamme. Ja niin hajaannuimme kukin tahollemme, pimennetyssä kaupungissa. Varmasti jokainen, vielä vuoteessaan, unta odotellessa, lennätti ajatuksensa sinne Pyöreän Tornin historiallisiin huoneisiin ja muisteli sekä kokemaansa että näkemäänsä.

Muisto on ainoa paratiisi,
josta meitä ei voida
karkoittaa pois. —

T. Kesäläinen.

vaan täytyi hakea oikein ammattimies sitä korjaamaan.

Kokonaisen tunnin istua hyyrötimme pimeässä kuin hiiret loukossa. — Koska meillä oli lupa juhlia ainoastaan klo 22 saakka niin meni kallista aikaamme hukkaan kokonainen tunti.

Osanottajia näkyi olleen lähes 40 henkeä ynnä 3 kuulevaa. Valitettavan pieni luku kylläkin. Kauempaa ei ollut saapunut muita kuin meidän kaikkien tuttu Pitkäsemme, hänkin vain esitelmöimään. Mutta josta esitelmästä tuli kuitenkin "pannukakku", sillä niukka aikamme ei riittänytkään, ja lisäksi oli hra Pitkäsen matkustettava vielä samana iltana liittohallitusten kokouksien takia Helsinkiin takaisin.

Pastori Myyryläinen aloitti juhlat pitämällä lyhyen hartaushetken, kosketellen siinä evakkoikaamme ja nykyistä sotaamme. Sitten piti puheen, hra Heiskanen tervehdyspuheen, lausuen ilonsa siitä että olemme jälleen saaneet kokoontua yhteen rakkaassa Viipurissamme. Hänen kehoituksesta huudettiin kolmikertainen eläköönhuuto Viipurille. Toimittaja Pitkänen piti puheen, tuoden juhlaan liiton tervehdyksen ja toivottaen menestystä ja yksimielisyyttä Karjalan jälleenrakentajille myös yhdistystoiminnassa. Seuraava numero oli rva Heiskanen esittämä: Karjalaisten laulu.

Tällä ajalla olikin saapunut juhlaamme odottamamme puhuja, maisteri Korven-Korpinen, joka puhui meille voimakkaaseen tapaan Viipurin historiasta, past. Myyryläisen tulkittaessa. Hän selosti Viipurin syntyä tähän päivään saakka, mielenkiinnolla seurasimme esitystä.

— Väliaika. — Nautittiin lottien tarjoamat, maukkaat leivos-korvikkeet. Lyhyen väliajan jälkeen ehdotti pastorimme, että "lypsettäisi" nyt hra Pitkäselä kaikki tiedot tarkkaan sillä olihan hän pitkän matkan takaa tullut vieras. Mutta hra Pitkänen valitti ajan niukkuutta ja esitelmän pituutta, joten hän suostui ainoastaan esittämään Maamme laulun ja muutamia matkahavaintojaan. Nyt olikin jo aika hänen painua kiireenvilkkäa asemalle, sillä kello osoitti määrä-aikaa.

Viimeksi oli vielä pastori Myyryläisen puhe: "Raamatun käänös Suomen kielelle". Siinä hän selosti miten suomalainen raamattu syntyi. Siitäkin saimme oppia kerraksemme.

Ah! Nyt osoittivatkin kellon viisarit yli määrä-ajan, joten juhlamme oli lopetettava.

Vaikka juhlamme olikin lyhyt — oli se sentään hyvin sisältörikas. Paljon uusia tietoja siellä ammensimme vajavaiseen pää-

valjinneet ja taiteessa esiintyvistä arvoista vaihdettu mielipiteitä puoleen ja toiseen; milloin on eettilliset arvot asetettu etusijalle, milloin taas esteettiset. Esteettisten arvojen kannattajat ovat kuitenkin vetäneet pitemmän korren ja niin on tultu siihen, että monet taiteilijat ovat luoneet taidetta vain taiteen vuoksi, ilman minkäänlaista inhimillistä sisällystä, mutta uusi ihminen ei tyydy siihen, vaan hän tahtoo asettaa taiteen elämän ja ihmisen palvelukseen, vaikkapa esteettisten arvojen kustannuksellakin. Tällaiseen vaatimuksen kätkeytyy terve käsitys sivistyksen merkityksestä ihmisen jokapäiväisessä elämässä ja yhteiskunnallisessa toiminnassa. Taiteilijat itse ovat tulleet havaitsemaan, että pelkkien kauneusarvojen palvonta johtaa taiteen näivettymiseen ja tekee taiteesta vain joidenkin harvojen kaunosielujen nautinnon välineen. Jokin älyniekka on terävästi sanonut, että nykyaikaiselle tietoisuudelle on ainoastaan »nykyaikainen» taide kyljiksi arvokas. Jos nykyaikaisella taiteella tarkoitetaan taidetta, joka vastaa nykyaikaisen elämän tarpeita, on sanonta aivan paikallaan. Kun ei kerran voida määritellä mitään kiinteitä, pysyviä esteettisiä arvoja, täytyy taiteen liittyä muihin tekijöihin. Ja kun kerran uusi ihminen on elämän palvoja, kuten aikaisemmin mainitsimme, on luonnollista, että korkeimman taiteen täytyy myöskin olla elämää kasvattavaa. Taideteoksen arvo loppujen lopuksi riippuu siis siitä, missä määrin uusi ihminen löytää siitä vastakaikua elämänsä somukselleen ja kauneuskaijuilleen. Meidän tulee nimittäin muistaa, että vanhojen esteetikkojen vastaväitteistä huolimatta, kaikki taiteelliset arvot ovat suhteellisia, riippuen siitä, kuka taideteosta kulloinkin arvostelee. Tämän väitteen valossa me hyvin käsitämme ne »uudet löydöt», joita tämän tästä taide- maailmassa esiintyy. Vuosisatoja unohtetuna maannut taiteilija vedetään yhtäkkiä odottamatta pinnalle ja hänen nimensä piirretään mestarien rinnalle taiteen historiaan.

Uusi ihminen on käytännön ihminen ja sen vuoksi se vaatii taideteokselta inhimillistä sisältöä. Jokaista taideteosta on arvostettava samoin kuin muitakin inhimillisen elämän ilmiöitä. Sillä taiteilijain ovat vain ihmisiä, jotka välittävät muille elämästä saamia vaikutelmia oman persoonallisen näkemyksensä valossa. Tarkoitamme nimittäin todellisia luovia taiteilijoita, emmekä taiteen matkijoita, joita esiintyy liiankin paljon taiteilijan nimellä. Kirjallisuudessa, kuvaama- taiteessa ja säveltaiteessa ei uuden ihmisen luova työ ole vielä puolittaiskään, mutta sitä selvemmin se on havaittavissa taideteolisuudessa ja rakennustaiteessa. Uuden ih-

SITÄ JA TÄTÄ VANHASTA RAUDUSTA

Väkevästä miehistä ei Suomessa ole koskaan ollut puutetta ja sellaisista kiertelee kansan suussa monenlaisia ihmeellisiä kertomuksia. Niinpä on Raudussakin aikoinaan ollut sellaisia väkeviä miehiä, joiden kanssa ei tavallisen miehen ole kannattanut mennä kilpasille. Mainittakoon vain esim. Liisan Risto, jonka kanssa ei kestänyt väkikartun vedossa kukaan. Kerran oli lähistöllä suuri susi- ja karhujahti, johon olivat kerääntyneet seudun voimakkaimmat ja rohkeimmat miehet. Aikansa kuluksi mitelivät miehet voimiaan, mutta ei riittänyt kukaan väkikapulan vedossa Ristolle. Myöskin eräs jahtivouti, Vesper-niminen, oli hirmumies voimistaan. Painoakin hänellä oli kahdeksan puutaa ja viisitoista naulaa. Kerrankin hän kantoi kaksi tynnyriä kymmenen kappaa ruista Vehmaisten hovista myllylle.

Juho Kukko oli myöskin niitä väkevimpiä miehiä. Kerrankin hänet pantiin rautoihin, kun ei tehnyt venäläiselle hovin isännälle kontrahtia. Juho Kukko irrottautui kuitenkin raudoista ja hakkasi vihapäissään rautaiset kahleet palasiksi. Kahden puudan punnuksia kuului hän niinikään heitellen katoille toisella kädellään.

Erästä entisestä Korleen kylän miehestä kerrotaan hauska juttu. Ukkeli oli kova piippumies. Niinpä kerrankin kulkiessaan Korleen joen heikkoa keväästä jäätä, imeski keli pappi rakasta piippuaan. Mutta kuinka ollakaan, niin jää laskikin miehen allensa — piippuineen päivineen. Ihmiset luulivat jo piippumiehen muuttaneen paremmille maille, kun ei miestä avannosta naauruksista huolimatta löytynyt. Niin ei kumminkaan käynyt, sillä lähes sadan metrin päästä alkoivat jääkappaaleet sinkoilla monta metriä syvässä joessa. Tapaus herätti vakavuudestaan huolimatta hilpeyttä sentähden kun mies oli säilyttänyt rakkaan piippunsa kädessään koko ajan tuolla merkittävällä jäänalaisella matkallaan. Kysyt-

misen osuus näissä molemmissa taidelajeissa on jo aivan ilmiömäinen. Jos tarkastelemme esim. nykyaikaisia niin sanottuja funkistaloja, niin huomaamme, kuinka niissä esteettiset pyrkimykset kulkevat kaikessa yhteisymmärryksessä käsikkäin jokapäiväisen elämän vaatimusten kanssa, paljastaen siten kauniilla tavalla uuden ihmisen suhtautumisen elämään ja taiteeseen.

— n e n.

URHEILUOSASTO

MOTTIMETSÄÄN!

KUL:n hallituksen viime kokouksessa puhuttiin paljon »mottien» teosta. Tämän johdosta kehoitan kaikkia k.m. urheiluharrastajia, naisia ja miehiä, seuraten kuulevain esimerkkiä menemään mottimetsään. Mottinteko on erittäin terveellistä ja hyvää valmennusta talven hiihtokaudelle. Urheilujohtajat voisivat jonain sopivana päivänä ilmoittaa joukkonsa mottitalkoisiin, sillä yhdessä mottinteko sujuu hauskemmin. Minäkin olen ilmoittautunut mottimetsään kuluvan kuun aikana. Meidän jokaisen on pantava voimamme mukaan taisteluun talven kylmyyttä vastaan nyt, kun työvoimasta on puute miesten ollessa kaukana taistelemassa isänmaan puolesta. Mottityökin on isänmaan puolustusta.

C.-E. Martola.

HUOM! URHEILUJOHTAJAT JA URHEILUMIEHET!

Kuuromykkäin omat miljoona-arpajaiset, Finanssiarpajaiset n:o 2, ovat paraillaan käynnissä. Pyydän hartaasti, että jokainen tekisi parhaansa arpojen myymiseksi mah-

dollisimman paljon, että arpajaisista saata- va voitto myöskin KUL:n toiminnan tuke- miseksi olisi huomattava.

Nämä arpajaiset ovat KUL:lle kovin hyvänä apuna, sillä olemme aina saaneet kamppailla rahavaikeuksien kanssa. Mutta jos saamme nyt arpajaisista riittävästi rahaa, voi liitto avustaa myöskin jäsenseurojansa. Arpajaisien myyntiaika on kovin lyhyt — arvonta on jo joulukuun 19 p:nä tänä vuonna. Siksi mitä innokkaimmin myymään arpojamme.

Halukkaat arpojenmyyjät ilmoittakoot KUL:n sihteeri Rurik Pitkäselle, os. Helsinki I, Liisankatu 27, E, 10, kuinka paljon arpoja voivat ottaa myytäväkseen, niin hän toimittaa arvat ensi tilassa. Arpojen tilityksessä on noudatettava niitä ohjeita ja kaavakkeita mitä Yleinen Finanssi Oy. niiden mukana lähettää.

C.-E. Martola.

ITA-KARJALAN KUUROT URHEILIJAT järjestävät pikkujoulujuhlan 13 p:nä joulukuuta, alkaen kello 6 illalla, Joensuun Mutalassa Erkki Hirvosen talossa. Ter- vetuloa! Otettava sokeria mukaan.

Myöskin pastori Otto Myyryläinen tulee pitämään har- taukshetken kuuromykkäin samassa talossa.

O. S.

Kuuromykkäin Viesti

on ilmestynyt sisältörikkaana ja runsaasti kuvitet- tuna kaksoisnumerona.

Hinta 10: — sekä 1: — postimaksu.

Tarmokkaita myyjiä otetaan. Myyntipalkkiot:

5—10 kappaleesta 10 % eli 1: — kpl.

11—50 " 15 " " 1:50 "

yli 50 " 20 " " 2: — "

Tilatkaa heti os.:

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITTO

Helsinki I, Liisankatu 27, E 10.

täessä miksei hän hengenhdässä ollut va- pautunut piipusta, oli ukko selittänyt piip- pun olleen hänelle niin vanhan ja hyvän ys- tävän, ettei ollut tahtonut siitä luopua.

Rikollisilla ei entiseen aikaan ollut hy- vät oltavat Raudussa. Sellaisille annettiin selkään ja kovasti. Niinpä mies vedettiin käsistään riippumaan puuhun kiinnitettyyn rautakoukkuun ja siinä maan ja taivaan vä- lillä roikkuessa vedettiin vitsoilla selkään nimismiehen komennon mukaan. Jos ni- mismies viittasi äkäisemmin kädellensä piti vitsamiestenkin vedellä äkäisemmin. Jos taas viittaus oli lievempi eivät vitsatkaan vinkuneet yhtä vihaisesti. Jalkapuuta käy- tettiin vielä viime vuosisadan loppupuolella rankaisukeinona niinikään. Tuira.

Tietoja kotimaasta

HEIKKI HELIN

HEIKKI EDVIN HELIN täyttää 70 vuotta marrask. 17 p:nä. Hän on syntynyt Tampereella 17/11 1872, pääsi Turun k.m. koulusta 1889. Koulunsa päätyttyä Heikki Helin antautui jalkinealalle ja sai suutarimestarin kirjan 1892. Aluksi harjoitettuaan omaa liikettä Tampereella, siirtyi 1907 Oy. Attilan kentätehtaan palvelukseen, ollen samassa työssä edelleenkin.

Heikki Helin on huomattavalla tavalla osallistunut Tampereen kuuromykkäin rientoihin, ja on hän paikallisen k.m. yhdistyksen kunniajäsen. Suomen Kuuromykkäinliittoon on hän kuulunut jäsenenä v:sta 1905 ja vakinaisena jäsenenä v:sta 1907. Hän on yhä hyvissä voimissa ja ajaa vieläkin polkupyörällä. Kasvitarhan hoitoon on hän innostunut. T.K.Y:n pihalla oli mm. hänen hyvinhoidetut tupakkasarkansa.

Toivotamme onnea 70-vuotiaalle.

JUHO
KITINOJA

TYÖMIES JUHO KITINOJA 70-VUOTIAS. Sunnuntaina 25. 10. täytti 70 vuotta työmies Juho Kitinoja Ylistaron asemalla.

Juho Kitinoja on syntynyt Ylistaron Rajamäen kylässä. Kun koti oli varaton, täytyi kuusipäisen lapsikatraan jo pienestä pitäen hakea elinkeinonsa. Amerikkaan painuivat kaikki muut "puuveitsellä kultaa vuolemaan", ja

siellä he ovat jo kaikki kuolleet. Juho-poika jäi kovasta kohtalon suomasta kotimaahan. Viisivuotiaana hän sairasti nim. vaikean sairauden, jonka jälkiseurauksena oli täydellinen kuuromykkyys.

Poikasena Juho oli aluksi paimenena, mutta kun varsi korkeni ja voimat karttuivat, meni hän rengiksi. Sellaisessa toimessa ovat vuosikymmenet kuluneet ja elämän iltahetki jo miehen saavuttanut. Verrattain harvat ovat vain ne talot, joissa Juho Kitinoja on töitä suorittellut, sillä hänellä oli tapana vain pitkien vuosijaksojen kuluu- tuu muuttaa palveluspaikkaa.

Kuusitoistavuotiaana Kitinoja meni Huittisiin kuuromykkäkouluun, jonka 4-vuotisen kurssin suoritti. Sieltä päästyään hän taas palasi palveluspaikkaansa.

Kitinojan uuttera toiminta maatalouden palveluksessa on huomioitu myöskin E.-P:n Maanviljelysseuran taholta. Seura on äskettäin myöntänyt hänelle uskollisesta ja uutterasta maataloustyöstä hopeisen raivaajamitalin.

Kuuromykkyystään huolimatta Juho Kitinoja seuraa sanomalehdistöstä ahkerasti maailman suurtaapahtumia ja pysyy myöskin tilanteen tasalla lehtineen ja karttoineen.

Uskollista raatajaa onnittelivat hänen 70-vuotispäivänään monet omaiset, ystävät ja tuttavat sekä "Vaasa"-lehti, jonka uskollinen tilaaja Juho Kitinoja on.

LAINA VAINOLA

VIIME NUMEROSTA puuttui valokuva neiti Laina Vainolasta, joka täytti 50 vuotta, niinkuin samassa numerossa lynyesti kerrottiin.

Hän oli Helsingin K.m. yhdistyksen johtokunnassa kaksi vuotta, on nykyään Helsingin k.m. raittiusseuran sihteerinä, joskus matkaesitelmäsihteerinä.

Hän on aina kiintynyt kirjallisuuteen, tieteisiin ja kieliin. Nuorempana hän muunmuassa opiskeli Suomen Kieliopistossa, saaden siitä diplomin englannin kielen kursista ja myös kirjoitteli sanomalehtiin. (Lahden kansanopistossa hän sai toisen palkinnon kuulevien kirjoituskilpailussa.)

Rohkeana ja yritteliäänä hän kerran osti kolmihuoneisen osakehuoneiston Helsingistä ja huvilapalstan Järvenpäässä, siellä hän kasvatti peltomaastansa omenapuu- ja marjapensaspuutarhan. Mutta hän kärsi taloudellista vahinkoa, kadottaen nämä kiinteistönsä.

Hän on ollut erään tunnetun romaanikirjailijan puhtaaksikirjoittajana, kirjoittaen siten puhtaaksi erään tunnetun neliosaisen romaanikäsitelmän. Hän viihtyy yksinäisyydessä mieluummin kuin toveriseurassa.

"Luonto ja hyvä kirja ovat parhaimmat ystäväni ja itseopiskelusta saan suuremman nautinnon kuin mistään muusta huvista", sanoo hän.

"Eräs".

ESITELMÄPAIVAT pidettiin Porissa yhdistyksen omassa kodissa 5-6 p:nä syyskuuta. Ilahduttavan runsaasti olivat vieraat saapuneet tiedonlähteelle. Juhlan aloitti nti Norrajoki toivottaen kaikki ystävät tervet-

leiksi Poriin näkemään ja kuulemaan mitä esitelmäpäivät tarjoavat ja piti rukouksen. Sihteerit Pitkänen kertoi matkastaan ja kokemuksistaan eri paikkakunnilla. Runon ja kertomusten jälkeen saimme nähdä näytelmäkappaletta. Vapaitten puheitten jälkeen oli ilta jo kulunut pitkälle.

Sunnuntaina aloitettiin klo 10 a.p. jumalanpalveluksella. Rovasti Santavuoren mieltäylentävä saarna kohotti juhlatunnelmaa. Yllätyksenä saapuivat rakkaat vieraamme, nti Mielikki Ahonen ja past. Paunu, jotka osaltaan rikastuttivat ohjelmaamme. Kiitollisuus loistikin monien k.m. silmistä heitä katsellessa, erittäin heidän puheensa olivat niin mieltäkiinnittäviä. Pyydämme lausua tällä lehden palstalla nti Ahoselle ja past. Paunulle lämpimät kiitoksemme tästä valmistamastanne yllätyksestä. Sihteerit Pitkänen piti laajan esitelmän Intiasta. Herra B. Rautalammi puhui suomalaisesta sivistysihanteesta. Porin nuoret näyttelivät toisenkin näytelmäkappaleen "Tulevaisuuden unelmia". Viimeksi oli elokuvia, joita näytteli hra Pitkänen, ne olivat kovin mielenkiintoisia ja opettavaisia. Nti Norrajoki vielä neuvoi meille pulajan ruuanlaitosta. Lopuksi pidettiin rukous ja kaikki lähtivät vähitellen omille teilleen hauskat muistot mieleensä.

H. K.

KEMIN KUUROJEN YHDISTYKSEN kokous pidettiin lokak. 31 p:nä Vihtori Aitto-ojan luona. Saapuvilla oli runsaasti kuuroja Perä-Pohjolasta, aina Ylitorniota ja Rovaniemä myöten. Puheenjohtaja Topi Runonen lausui läsnäolijat tervetulleiksi keskustelemaan yhdistyksen alaosastoksi perustettavan urheiluosaston tarpeellisuudesta huolehtimaan Perä-Pohjolan kuurojen ruumillisenkin kuntoisuuden kohottamisesta. Päätettiin perustaa urheiluosasto ja sitä varten valittiin erityinen johtokunta, mihin tulivat puheenjohtajana herra Topi Runonen ja jäseninä neidit Toini Myllykangas, Kaija Laurila, herrat Vihtori Aitto-oja ja Martti Hedman sekä varajäseniksi neiti Anni Haapala ja herra Mauno Lammassaari.

Urheiluosasto järjestää tammik. alussa, myöhemmin ilmoitettavana aikana jäsenilleen harjoituskilpailut hiihdossa ja sittemmin helmikuussa yhdistyksen vuosijuhlan yhteydessä varsinaiset hiihtokilpailut naisille 3 km, ikämiehille 5 km ja muille 10 km matkalla. Jos urheiluaate saavuttaa laajempaa jalansijaa erikoisesti nuoremman väen taholta, voidaan myöhemmin perustaa itsenäisen urheiluseura, jonka piirin rajoiksi suunniteltiin etelässä Pyhäjoesta itään päin vedetty viiva, koska sen pohjoispuoliset kulkuyhteydet ovat helpommat Ouluun ja Kemiin, joissa seura tulisi pitämään kilpailujansa, tullen kilpailupaikkana kysymykseen myöskin Rovaniemi, riippuen siitä, missä päin on enemmän aktiivurheilijoita.

Sunnuntaina marrask. 1 p:nä saapui lisää kuuroja Oulusta, Raahesta ja pohjoisesta. Kuuromykkäin Lehden tilauksia kerättiin odottamattoman runsaasti tulevaksi vuodeksi, samoin uudenvuoden onnitteluja, jotka kaikki maksettiin paikalla. Näyttää siltä, että siellä missä yhdistystoiminta on vilkasta ja sen johto innostuneissa käsissä, siellä myöskin lehtemme levikki suurenee. Samoin myytiin Finanssiarpoja n:o 2, jotka, kuten tunnettu, on toimeenpantu kuuromykkäin työn tukemiseksi. Puheenjohtaja pahoitteli, että oli tilannut alunperin liian vähän. Tervehdyspuheen piti sen jälkeen kun kaikki olivat ravinneet itseään voimakkaalla lihakeitolla (Kansanhuollolta saatu ostolupa) ja kahvilla pullan kera, puheenjohtaja Topi Runonen. Toimittaja Rurik Pitkänen piti pitkän ja valaisevan esitelmäsarjan vuoriöljystä, sen historiasta, porauksesta ja öljyteollisuudesta sekä vaikutuksesta maailmanpolitiikkaan, oikein kartan avulla havainnollistuttaen esitystään. Runoja lausuvat ja viittoivat neidit Anni Haapala ja Kaija Laurila. Vapaita puheita pitivät Topi Runonen, Sulo Tyyniaho, Vihtori Aitto-oja ja emäntä Elina Alakulju, sekä toimittaja Pitkänen.

Esitelmäpäivät onnistuivat mainiosti, sillä tarjolla oli runsaasti sekä ruumiin että hengen ravintoa. Kemiläiset

viettävät uudenvuoden vastaanottajaisia keskuudessaan. Helmikuussa tulee sitten vuosikokous ja vuosijuhla, johon kauempaakin sopii saapua.

Tämä nuori yhdistys toimii ripeästi ja innostuksella Pohjolan perien kuurojen virkistykseksi. X.

HELSINGIN KUURORMYKKAJIN urheiluseuran naisosasto järjesti 17 p:nä lokak. illanvieton K.m.y:n huoneustossa. Sinne oli saapunut väkeä runsaasti. Tervehdyspuheen piti rva Aura Ahlbäck. Sitten nti S. Autio luki kertomuksen. Syksylaulun lausui nti Maire Virtama. Väliajalla nautittiin teetä ja virvokkeita. Sen jälkeen oli kuvaelma, jossa nti M. Hoffrén esitti miero-lais-tyttöä. Rva A. Ahlbäck ja nti Laina Levänen esittivät kukkais-tansseja. Viimeksi oli hauska näytöskappale, nimeltään "Pyykkipolku". Lopuksi oli leikkiä. Siellä oli lisäksi vihannesarjaisat. Vieraat läksivät hyvällä mielellä koteihinsa. S. Autio.

SALMELAN UKKOKOTIIN on päässyt Yrjö Lahti Helsingistä.

OULUN KUUROJENYHDISTYKSEN 10-vuotisjuhlaa vietetään lauantaina marraskuun 28 p:nä klo 19 Oulun Nuorten Naisten Kristillisen yhdistyksen huoneustossa Asemakadun varrella. Liiton asiamies R. Pitkänen tulee esitelmöimään. Huom.! Elokuvanäytös.

Sokerit ja elintarviketortit tahi eväät mukaan!

ITSENÄISYYSPIIVAJUHLAA vietetään Turun Kuuromykkäinyhdistyksessä, Yliopistonk. 6, arvokkaalla ohjelmalla joulukuun 6 p:nä klo 19. Tervetuloa!

ESITELMÄPAIVAT ja pikku-joulua vietetään Hämeenlinnan Kuuromykkäinyhdistyksellä itsenäisyyspäivänä 6 p:nä joulukuuta, alkaen klo 12, Hätilässä Yläkorven luona. Esitelmää pitävät pastori Paunu ja I. Mouton. Joulupukki tulee. Evät ja sokeri mukaan. Tervetuloa Hämeenlinnaan.

KOKKOLAN KUURORMYKKAJIN YHDISTYS viettää pikkujoulua pastori Hyvärisen pitämällä jumalanpalveluksella ja toimittaja Pitkäsen esitelmällä joulukuun 5-6 päivinä Länsikirkkokatu 47, alkaen klo 19 lauantaina. Kaikki tervetulleita. Sokerit ja leipäkortti mukaan. Johtokunta.

RIIHIMÄEN KUUROJENYHDISTYKSELLÄ on esitelmäpäivä ja kuusijuhla jouluk. 6 p:nä Riihimäellä O. Virtasen kodissa, klo 12 päivällä. Ohjelmassa yhtä ja toista. Leipäkortit ja sokerit mukaan! Tervetuloa! Johtokunta.

SEINAJOEN KUURORMYKKAJIN YHDISTYS järjestää joulujuhlan Seurakunnan talolla joulukuun 27 p:nä, alkaen klo 12.

Ohjelmassa on kauniita juolupuheita. Puhujaksi tulee liiton sihteerit Rurik Pitkänen.

Olkaa sydämellisesti tervetulleita! Johtokunta.

SYDAMELLISET KIITOKSET kaikille Rauman seudun kuuroille jotka muistivat minua täyttäväni 60 vuotta. Hilda Aalto.

PASTORI HEIKKI HYVÄRISEN osoite on Oulu, Etelä-tarhatie 18/15. Puhelin 4640.

Kuuromykille, heidän opettajilleen ja ystävilleen!

Muistakaa kuuromykkäin suurarpajaisia eli Finanssiarjaisia N:o 2. Tilakaa finanssiarpoja os. Yleinen Finanssi Oy., Helsinki, Aleksanterink. 19. Myykää ja ostakaa itsesin niitä. Arvonta on 19 p:nä joulukuuta 1942.

Tässä on **TILAISUUTENNE-**

FINANSSIARPA N:o 2
tarjoaa Teille yllätykselliset
voittomahdollisuudet!

Ostaessanne Finanssiarpoja n:o 2 ette tee vain itsellenne mahdolliseksi rikastumisen yhdellä iskulla, vaan hyödytätte myös kaikkia muita kuuromykkiä. Näitten arpajais-ten toimeenpanijoina ovat näet kuuromykkäin omat liitot ja tulot niistä koituvat siten jokaisen kuuromykän hyväksi.

OSTAKAA Finanssiarpoja N:o 2
— omaksi hyväksenne!

MYYKÄÄ Finanssiarpoja N:o 2
— kaikkien kuuromykkäin hyväksi!

2 x 300,000: -

2 x 100,000: -

4 x 50,000: -

20 x 10,000: —, 30 x 5,000: —,

150 x 1,000: —, 1,500 x 100: —,

25,200 x 50: — sekä yllätys-
voittona 20 kpl. 100 arvan erää

ARPA 50: —. JOKA 5:s VOITTA!

Arvonta 19. 12. -42

Järjestää: SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITTO r.y.,
KUUROMYKKÄIN URHEILULIITTO r.y. ja KUU-
ROMYKKÄIN AUTTAJAYHDISTYSTEN LIITTO r.y.

Hoitaa: YLEINEN FINANSSI OY.

FINANSSIARPAJAISET

YLEINEN FINANSSI OY.

Helsinki, Aleksanterink. 19, puh. 38 369, 38 437.

Lähetäkää minulle ..... kpl. FINANSSIAR-
POJA. Ohessa maksu ..... mk sekä 7: —
lähetyksaluja ja 3: — voittoluetteloa varten. Kent-
täpostitilaukset postivapaasti. (Kuoreen nimen ja
osoitteen lisäksi sana KUPONKI.)

Nimi .....

Osoite .....

Kuponki ja rahat postitettava kirjattuna K.m.L. 11. -42.